

Prvá kapitola

SPRIEVOD

Tiril s Oliverom stáli pri plote a sledovali blížiaci sa sprievod. Na jeho čele bol tučný principál cirkusu v červenom fraku s ligo-tavým cylindrom na hlave. Za ním klusala na bielom koni mladá artistka. Žonglér na jednokolesovom bicykli vyhadzoval do vzduchu štyri loptičky a zase ich chytil. Traja klauni s červenými nosmi v priveľkých topánkach robili kotrmelce a preskakovali jeden druhému cez chrbát. Hviezda cirkusu v žltom trikote balansovala na veľkej, modrej lopte, ktorá sa pomaly otáčala, keď po

nej kráčala. Za nimi maširovala kapela, ktorú nasledoval kolísavým krokom veľký, sivý slon a na ňom sedel fúzatý muž. Sprievod uzatváral zvyšok artistov v pestrých úboroch. V rukách držali vlajočky a balóniky.

Osmo sa oprel prednými labkami o plot, aby aj on dovidel. Keď prechádzal okolo principál, nadvihol klo- búk a zamával im.

Veľké brucho sa mu pod frak takmer nezmestilo.

K plotu pristúpil klaun a podal im leták s pozvánkou na večerné predstavenie.

Tiril si ho prečítala a dozvedela sa, že publikum uvidí živú kanónovú guľu, majstra únikov, kúzelníka, povrazolezkyne, akrobatky, žonglérov, klaunov, hadiu ženu a psa, ktorý sa vie bicyklovať.

„Tam musíme ísť,“ vykrikla nad-

šene, keď okolo nich pochodovala kapela.

Oliver prikývol, pričom nespúšťal oči z cirkusovej družiny. Popri plote predupotal slon. Nohy mal hrubé ako polená. Zakýval veľkými ušami a pohojďával veľkým chobotom zo strany na stranu. Osmo zabrechal, ale slon sa len kolísal ďalej.

Za sprievodom kráčali deti i dospelí.

„Pridajte sa!“ zvolal muž s reťazou okolo krku.

„To je určite majster únikov,“ zašepkala obdivne Tiril.

Pristúpila k nim žena v ligotavom trikote s pestrými perami na hlave, ktoré pripomínali členky pôvodných obyvateľov Ameriky.

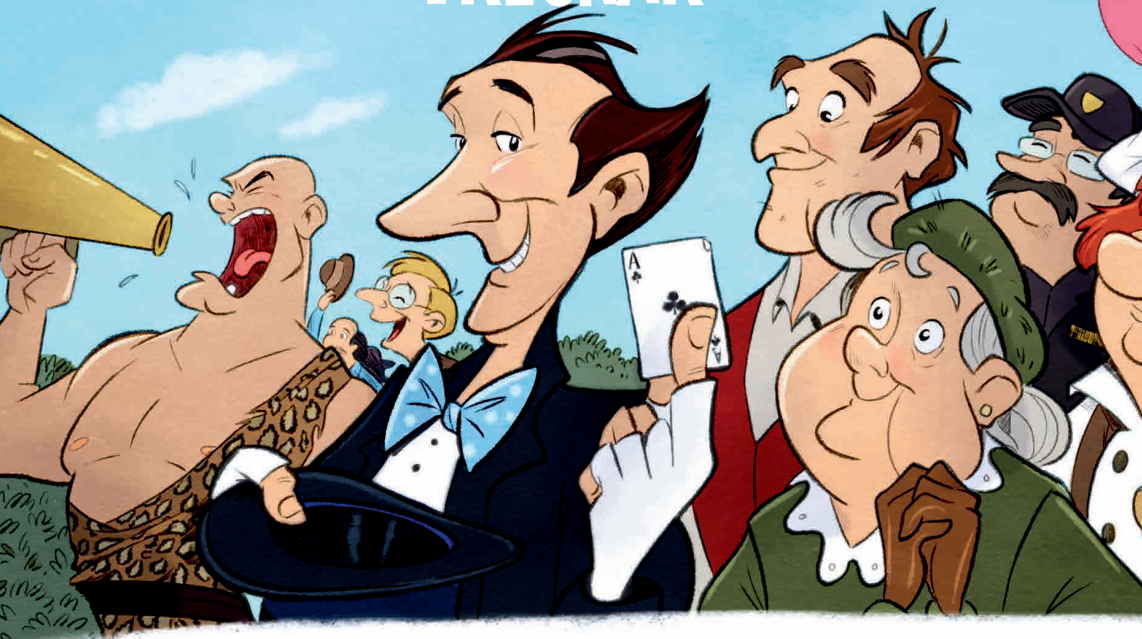
„Pridajte sa!“ vyzvala ich a mávla na sprievod. „Pridajte sa a uvidíte Nebojácnu Fionu.“

„Kto je Nebojácna Fiona?“ spýtal sa.
„Neviem,“ odvetila Tiril a pripla Osmovi
vôdzku. „Ale zistíme to.“

Druhá kapitola **VRECKÁR**

Zdalo sa im, akoby sa do sprievodu zapojilo celé mesto. Tiril s Oliverom kráčali za Adelgundou, ktorú zvyčajne videli len v obchode za pokladnicou. Pred nimi zazreli pekára Buchtelsona s mamou. Nechýbal ani Dan Dobrassen a stará pani Norlandová. Džony zrejme zavrel Bufáč, lebo tu bol tiež a všimli si aj strážnika Horu a kapitána Thorvaldse-

na. Novinárka Vivi Veľkusová šťukala fotoaparátom a dokonca aj pani Kyslá sa usmievala, keď vykračovala do rytmu s hudbou. Muž s obrovskými svalmi v trikote, čo vyzeral ako leopardia koža, si zodvihol k ústam megafón.

„Všetci ste vítaní na večernom predstavení!“ zvolal mocným hlasom. „Bude sa ko-

nať o siedmej večer na priestranstve pri rieke!“

„Určite bude večer ohýbať železné tyče!“
vyhlásil Oliver.

Tiril prikývla.

„Ale kto je Nebojácna Fiona?“

Za nimi niekto zakričal ich mená. Tiril
s Oliverom sa obrátili. Mával na nich strýčko
Fred a dedko Oskar.

„Nie je to úžasné?“ spýtal sa dedko. Usmie-
val sa ako chlapec.

